

د دې سیمې پخوانۍ او د افغانستان پخوانۍ او او سنی سیاسي اوضاع ته لنډه کتنه

دا سیمه په پیر یو؛ پیریوکی د اریانا په نام بلل سوی دی او دغه نام د اویستا دوران هم نیولی وو؛ او کله؛ کله د ایریانا او توریانا په نامو څه په جیهون کی یی په بدوې ډول ژوند کاوو؛ بلل سوی دی؛ بیا دغه اریانا په مختلفو هیوادو نو باندې ویشل سوی او تشکیل سویدی.

په دریمه میلا دې پیری کی د خراسان نام د لمر ختیز نام څخه اخیستل سوی دی؛ او وروسته په پنځمه میلا دې پیری کی تر ۱۸ پیری پورې تقریباً یو نیم زر کاله په دې نام یاد سوی او بلل سوی دی.

وروسته خراسان له لمریز څخه د مغلو؛ او له لودیځ څخه صفویانو؛ او له شمال څخه شبانیانو تر خپلو پیر غلونو لاندې راوست او اشغال یی کړو؛ دا په منځ کی برخه څه او یستایانو؛ ابگا؛ بللی وو دا پاتی برخه بیا د؛ او غان؛ په نام هم یاده سوی ده؛ د هواتکیانو او سدوزایانو دولت په زمانه کی په ۱۸ میلا دې پیری کی د غی سیمی ته افغانستان وویل سول.

په دغه سیمه کی د تاریخ په اوږدو کی ټول وروڼه میلتونه او قومونه په برابر ډول که تا جک دي؛ یا هزاره گان دي؛ ازبکان؛ ترکمنان؛ بلوچان؛ پښتانه او نور دي بدون له هر ډول نژادې؛ محلی؛ مذهبی؛ جنسی او نورو تبعیضو څخه او سیدلی دي.

په دې سیمه کی په دولتی چارو کی زیات له درې ژبی څخه استفادې سویده او نورو؛ وروڼو میلتونو او قومونه دغه ژبه خپله بللی دی؛ مگر په تاسف سره د دې سیمی ټول لښري او اقتصادي پرمختگ ته زیات پاملرنه نده سوې؛ او په دې ډول یی کلتور او فرهنگ هم بڼه وده نده کړي؛ او هم د پرمختگ له کاروان څخه وروسته پاتی سوېدي.

دا او س خو د اريانا او خراسان خپلول خو لاڅه کوي؛ څه د باند
نيو پير غلگرو او دکورنيو لاس پوسو په واسطه د افغانستان خپلواکي هم
تر شک لاندې راغلي ده؟

نو بايد موږ ټول د افغانستان او سيد و نکي د اريانا او خراسانيانو
لپاره د بشر د حقوقو په اساس هغوی ته خير؛ برکت؛ پر مختگ او
د خپلواک سرنوشت ټاکل و غواړو.

گران افغانستان د تاريخ په اوږدو کې ډير ځلي د باندنيو پير
غلگرو دکورنيو لاس پوسو په واسطه تر پير غلونو او اشغال لاندې
راغلي دي خو هغه يې ژر او يا په ځنډ سره بيا خپلواک کړي دي.
داسيمه د هخامنشيانو په واکدارۍ کې له ۵۴۵ څخه تر ۲۳۳ کاله
مخکې له ميلاد څخه؛ د يونانيانو په دوران کې له ۳۳۰ تر ۲۵۰ کال
مخکې له ميلاد څخه؛ د ترکانو؛ ساسانيانو؛ عربو؛ په ۱۳ پيړۍ کې د
مغلو؛ په ۱۳۳۳ ميلادي کال کې د گورگانيانو او دنورو له خوا په دې
سيمې پير غلونه راغلي دي؛ څه دو بنمن ته يې خوله ماتونکي گذارونه
ورکړي دي.

هغه وخت څه انگریزانو په هندوستان باندې؛ او روسانو د امو تر ځنډ
و خپلي ناولی منگولي ونبښولي؛ نو تر هغه وروسته د دواړو په اتفاق
سره افغانستان يې په خپلو منځو کې د ديوال؛ عايق؛ په حيث په ناپېلي
ډول پريښود.

په خوا؛ روسانو له افغانستان څخه مروه او پنجدي؛ او انگریزانو د
خپلو بوداگويو په وسيله کشمير؛ پشاور او نورې سيمي اشغال کړي وې؛
مگر د روسانو مداخله پر افغانستان باندې لږه او د انگریزانو حملې او
پير غلونه خورا زيات وو؛ څه هر وار افغانانو هغوی ته سخت گذارونه
ورکړي دي.

د افغان او انگریزانو په منځو کې لمړی جگړه:

انگریزانو په ۱۲۱۸ هجري شمسي = ۱۸۳۹ ميلادي کال کې له افغانا
نوسره خورالويه جگړه پيل کړه؛ څه افغانانو په يو اتفاق سره د خپلو
قهرمانانو؛ ويز محمد اکبر خان؛ نايب امين الله خان لوگري؛ محمد شاه
خان غلجايي او نورو په رهبرۍ او لارښوونه انگریزانو ته سخت ماتې
ورکړي او د هغوی سفیر مکناتن يې هم وژلي دي.

مگر په ډير تاسف سره د انگریزانو لاس پوسی امیر په افغانستان کی دغو ملی قهرمانانو ته د انگریزان په دستور تر مرگه پورې شکنجی او عذابونه ورکړل .

دافغان او انگریزانو دویمه جگړه :

له ۳۵ کالو متاړکی وروسته د افغانانو او انگریزانو بیا د هغوی د اشغال او استعمار له کبله سخته جگړه په ۱۲۵۷ هجری شمسی = ۱۸۷۸ میلادی کال کی پیل سوه ؛ څه په ۱۲۵۸ هجری شمسی = ۱۸۷۹ میلادی کال کی ؛ د افغانستان اجیر امیر دگند مک ناولی ترون ؛ بی دودن دافغان د ولس له خبرتیا او رایې څخه لاس لیک کړې وو ؛ دافغان ولس دخپلوا کی لپاره د خپلو ملی رهبرانو تر لار بندونی لاندې په میرانه جگړه شرو ع کړه .

دغه جگړه د غلام حیدر خان څرخي ؛ ملا مشک عالم اندر ؛ میر بچه خان کو هستانی ؛ محمد جانخان وردگی او نورو په لار بندونه په خورا بریالیتوب سره خپل سر منزل او مطلب ته ورسیده ؛ د هغوی زیاتی نظامی قوایې له منځه یوړې او د هغوی سفیر کیو ناری یی مړ کړ ؛ مگر په دې وخت کی انگریزانو د روسانو په مصلحت او رضا سره افغانی لاس پوسی له تاشکند څخه راوست او دافغانستان په تخت یی کینا وه ؛ دغه امیر هم دغه ملی قهرمانانو ته د انگریزانو په دستور سره تر مرگه سزا وې ورکړې ؛ او په ۱۲۷۲ هجری شمسی = ۱۸۹۳ میلادی کال کی یی د دیوران ناولی او له شرمه ډک ترون له انگریزانو سره بدون دافغان ولس له مشورې او خبرتیا څخه لاس لیک کړ ؛ څه دغه دواړه ترونونه دافغانستان ولس نه منلی دې اونه قانونی بلل کیږي .

دافغان او انگریزانو دریم جنگ په ۱۲۹۸ هجری شمسی = ۱۹۱۹ میلادی کال کی ؛ دافغانستان میرنی امیر امان الله خان غازی دولسو نو په غوښتنه ؛ له انگریزانو څخه دخپلوا کی غوښتنه وکړه ؛ څه انگریزانو له دې روا غوښتنی څخه سر وغړاوو .

نود افغان ولس او انگریزانو په منځو کی خورا لوی جنگ ونښت ؛ او په نتیجه کی انگریزانو دې ته تن کیښو د څه دافغانستان خپلوا کی په مشروط ډول په رسمیت سره وپیژنی ؛ دا ځکه څه د کند مک او دیوران د ترونو نو په هکله کومه فیصله منځ ته رانه غله ؛ اودغه جنجالی مسله داسی پاتی سو ؟

اصلا دغه مسله ده؛ څه دافغانستان دې روا غو بښتنو ته پاكستانى دولت تل دافغانستان په هكله يرغلو نو او تجا وزنو ته هڅولى دى؛ او دا اوس؛ اوس هم له داسى نا وړه عمل څخه لاسونه نه اخلى او دافغانستان په كورنيو چارو كې د ټولو نړيوالو نور مونو او موافقو برخلات مداخلې كوي؟ دغو نا وړو تړونونو له يوې خوا او د شوروي اتحاد؛ سو سيالستى نظام او سيستم له بلې خوا؛ انگريزانو داسى نيت وكړ او وهڅيدل؛ څه دهندوستان د ملي كانگرس د خپلواكۍ غو بښنو ته په مشروط ډول مثبت ځواب ووايي پدې ډول څه دپاكستان اسلامى دولت جوړ او له هندوستان او افغانستان څخه دغه سيمه جدا كړي؟

سورپوشانو؛ څه اوس يې د ملي نشنل پارټى نوم نيولى دى؛ له دغې غو بښنې څخه سر و غړا وو؛ او د ټول پوښتنې غو بښنه يې ځنې وكړه؛ پدې ټول پښتني كې دانگريزانو په لاس وهنه له سورپوشا نوسره درو؛ وسوه او برى يې د مسلم ليگانو په نام اعلان كړ؛ انگريزانو پاكستان د بنيا د گړو د تربىي لپاره په پاكستان كې د افغانستان سرحد ته نږدې په زرگونو مدرسى د طالبانو لپاره جوړې او تاسيس كړې؛ څه په هغوى كې بى شماره ځوان طالبان په بنياد كړي سره تعليم او تربيه كړي؛ دغه حادثه يو ځاى د پاكستان د جوړيدو سره پيل سوه؛ دهغوى لپاره يې مالي منابع د عربو نفت خيزو هيوادونو په غاړو وړولې.

هغه وخت څه د نړيوال جنبش او د كورنيو مبارزو په درشل كې په افغانستان كې د دموكراسۍ څپې منځ ته راغلي؛ د نورو ملي دموكراتيكو گوندونو او سازمانونو سره د بنيار گرو ډله هم د پانگوالو هيوادونو او پاكستان په مستقيم ډول تر حمايت او مرستو لاندې راغله.

برسیره هغه وخت څه په افغانستان كې په ۱۳۵۷ كال كې د ثور تحول منځ ته راغى او په افغانستان كې ملي او مترقى طرحى منځ ته راغلى؛ دانگريزانو او امريكايانو او نورو پانگوالو هيوادونو ملاتړ له بنياد گرانو سره خورا زيات سو؛ وروسته له دې پرو هلو ځلو او مذاكرو؛ د ملگرو ميلتونو سرمنشې پنځه فقريزه د سولې طرحه وړاندې كړه؛ څه دهغې په تطبيق سره په دموكراتيكه توگه په افغانستان كې سوله ممكنه وه؛ اما په شوروي اتحاد كې سياسى لوى بدلون او د روسانو نوي تړون د مجاهدو له هيات سره په ۲۴ د عقرب ۱۳۷۰ هجري شمسى كال؛ او د ملگرو ميلتونو درو دافغانستان له نيابت سره؛ او دغه نيابت بى ځايه با

ور په ملل متحد له یوې خوا او د وطن په گوڼد کی دا خلی خوا بدی او خود
خوا هی له بله خوا دافغانستان دموکراتیک دولت ږنگ کړ او بنیا دگر
پی سیاسی قدرت ته ددې لپاره ورسول؛ څه نور څه سو سیالستی کمپ مو
قتا د انسانانو د ذهنی او عینی کمزورو شرایطو له کبله له منځه تللی وو؛ د
هغوی دندې نورې هم ختمی وگڼلی؛ او له دوی څخه یی هم د خلاصون
نیت وکړ.

دوی یی په خپلو منځوکی بڼه وجنگول؛ ددولت او ولس هست او بودی
یی پرې چور کړل او زیاتی وژنی او مرگ یی وکړ؛ نو دوهم دستور یی
پلان یی طرحه کړ او طالبان یی د خپل بوداگی پاکستان په لویه مرسته
اومستقیم مداخله افغانستان ته را ولیرل اوپه هغوی باند پی د افغانستان
ملی فرهنگ؛ کلتور؛ دود اود دستور له منځه وړلو نیت وکړ؛ بیایی
دسپتمبر ۱۱ د ۲۰۰۱ میلادی کال حادثه بهانه کړه او طالبان یی هم له
منځ یوړل؛ هغه بنیادگر څه ددوی پیر و وو او په خپله یی د بن په یوه
جانبه فیصله سره بی دونه ټول پښتنی او دلو یی جرگی له له پر یکرې
افغانستان اشغال کړ؛ او خپل عبوری دولت یی پکی جوړ او تاسیس کړ؟

د خپلو پیرو بنیادگر و او ټوپک سالارانو په گډون یی لویه
اضطرابی جرگه راوبلله او په هغه کی یی دموقت انتقالی دولت تا
سیس اعلان کړل؛ له دغو پیروانو څخه یی بیالویه جرگه جوړه کړه
او د افغانستان په نام یی اساسی قانون اعلان کړ.

بیایی د دولت لپاره د اسلامی افغانستان جمهور ریس و ټاکه؛ او بیایی
تری دوسو میلیونو دالرو څخه زیاتی پیسی د پارلمان په انتخاب
ولگولی په دې ډول یی دری واړه دولتی؛ مقنینه؛ اجرا یه او قضایی په
اصطلاح قواوی جوړې او تاسیس کړې؛ دافغان رنجیدلی ولس خورا هیله
من سو؛ څه او س دافغانستان ټولنیزې؛ اقتصادي؛ سیاسی او نظامی
بیارغونی اوپراختیا وی منځ ته راخی؟

د ټوکیو او برلین په نړیوالو غونډوکی؛ ۱۳ عشریه ۷ میلیار دودالرو مر
ستو دافغانستان ولس د بیارغونی او پراختیا لپاره ولسونه بیابنه امید وار
کړل؛ اما په تاسف سره دپانگوال دالیگارشی او گلوبالیزم نظام او
سیستم څه زیاته برخه دغه مرستی بیر ته دمرستو کوونکیو دولتونو
جیبو ته ورغبرگی سوي؛ دولسونو هیلی او امید و نه یی د خاورو سره
خاوری کړل؛ په ولسونه کی یی خواشنی راوپاروله او له اسلامی

جمهوری دولت خخه یی فاصله و نیوه ؛ د لندن کنفرانس هم خه ما خیرلی دی ؛ هغه هم د تو لنیزو ؛ اقتصادی ؛ سیاسی او نظامی بیارغونی او پر مختیا لپاره گټور نه گڼل کیږي؟

که چیري دغه ۲۴ عشاریه یو میلیارد دالره لاقل ۸۵ په سلو کی په افغانستان کی په تو لنیزو ؛ اقتصاد ؛ سیاسی او نظامی چارو کی لگول سوی وی په پوره یقین سره د افغانستان رنخیدلی ولس ؛ د افغانستان داسلامی جمهوریت خواته دریدو ؛ او په افغانستان کی سوله راتلای سوه؟

په افغانستان کی د دولت دغو دریو دولتی قواوو ؛ اراکینو داجرات او جسات نه درلو د خخه خپل باندنی دوستان داسی هڅو ته وهڅوي ؛ ولس او هیواد ؛ ودان او باندنی دوستان سر لوری کړي ؛ نو او س هم وخت سته خه په گران افغانستان کی ؛ په افغانی مالی او فنی ؛ او د ناتو هیوادونه په مالی ؛ تخنیکي او فنی بلا عوضو مرستو د افغانستان ؛ ټولنیزې ؛ اقتصادی سیاسی او نظامی چارې د بیارغونی او پراختیا لپاره ؛ د ملگرتیا په ډول په افغانستان کی د پوره سولې او امنیت ؛ دخپلو خانی ضایعاتو خخه مخوی او سر لوری پر نصیب کړي ؟

داسی خه دا ټولی مالی ؛ تخنیکي او د فنی مرستو وجه په دولتی وارداتی حساب کی شاملی او بیاد دولتی ؛ تصدیو او بنا روالیو له بودجو خخه تخصیصونه واخیستل سی او د منظم د لنډې ؛ منحنی او لری مودې د پلانو په وسیله په جدې کنترول سره په متوازنه توگه ولگول سی ؛ په دې صورت بیارغونه او پر مختیا راتلای سی او ولسونه د افغانستان داسلامی جمهوري دولت په ملاتړ کی دریري .

په گران افغانستان کی سوله تل په ابادی ؛ جړگو او مرکوپه ملی امنیتي او دفاعی هڅو سره منخ ته راغلی ده نو داسی پیشنهاد وړاندې کوو د افغانستان د ملی مسلحو قوتونو لغوه او رنګول یوه لویه اشتباه او ددو بنمنو گاونډیو دولتونو غوښتنه وه ؛ ملی مسلح قوتونه د ژر له ټولو علمی تاسیساتو سره احیا او ټول په خوانی په مسلک پوهه او خوان پر سنل دي استخدا م سی ؛ د افغانستان امنیت او سوله په ملی مسلحو قوتونو تا میندلی سی ؛ او هم د داباد یو لپاره د قوه کار جوړه او رابلل سی .

ټول په خوانی مجرب ؛ صادق او پوهه مسلکی کسان د بدون له هر ډول تعصب خخه بیا استخدا م سی ؛ او تر ممکنه حده دې له خارجي استخدا م

څخه ډډه وښي؛ له اسعارې معاشاتو څخه ډډه افغانستان کې هم ډډه وښي او معاشات د ډولنيز عدالت سره سم وټاکل سي او درايگان کو پون په هکله د هم پوره پاملرنه وښي؛ په دې ډول له ادارې فساد څخه خلاصون د ښه کنترول سره ممکن دي؛ او هم دلته هر ډول اضافي او بي ځايو لګښتونو څخه ډډه وښي.

افغانستان يو خورا له کانونو څخه بډاي هیواد دی؛ نو د اوسپني؛ فولادو ميسو؛ قيمتي ډبرو؛ سکرو؛ مالګي؛ سمنټو؛ ګاز؛ نفتو نورو او نورو علمي او عملي څيړني د دغوره بازار يا بي سره پيل سي.

په ګران افغانستان کې دابو له انرژي څخه د برښناد توليد امکانات خورا زيات دي او کولي سي څه له کورني اړتياوو څخه برسیره هغه صادري هم سي؛ او ښه مالي اسعاري عوايد منځ ته راوړي؛ نو د هغوی علمي او عملي څيړني او بازار يا بي ډپيل سي او له باندې برښنا بد عواقب لري؟ په افغانستان کې د درنو او سپکو صنايعو امکانات زيات دي نو د هغوی علمي او عملي څيړني او بازار يا بي ډپيل سي.

په افغانستان کې له چور او جګړو څخه د ډپالتي ځنگلو نو روزنه او پالنه او له هغوی څخه د فني او په علمي ډول استفادې پيل سي.

افغانستان يو پياوړي دکرهڼي او د مالدارۍ د روزنو هیواد دی؛ نو په هغه کې د د فني چارو کمپلسونو؛ لکه د کرهڼي؛ مالدارۍ؛ اوبو لګولو؛ اباديو؛ ترانسپورتونو؛ صنايعو او نورو؛ دولتي؛ کوپرا تيفي؛ اشتراکي؛ خصوصي او شخصي سيکتورونو جوړولو او تشکيل کې د علمي او عملي څيړني او ژورې بازار يا بي پيل سي.

په دې ډول د شاري ځمکي ځنگلونه په بندونو؛ کانونو؛ کاريزونو؛ دولت په اسانه او ښه کريدو سره د هغوی د تخنيک؛ تخمونو؛ سرو؛ دواگانو او په نورو؛ نورو سمبال سي او هغه چاته د ورکړي سي څه بي ځمکي او دلبر ځمکو خاوندان وي؛ په دې ډول د مخدرو مواد کښت؛ استعمال او صدور هم کميدلي او له منځه تللي سي.

افغانستان د سوداګري او ګرځندوی ښه ښرايط لري نو دهغه د کورني او باندني سوداګري او ګرځندوي د ته پوره پام په مختلط سيکتور سره دنورو ټولو ټولنيزو او اقتصادي برخو سره جدي علمي څيړني پيل سي؛ او هیواد د هر کال په تيريدو د باندنيو د ورکړو د بيلانسونو د کسر د زياتوالي څخه وژغوري.

په افغانستان کې د اقتصاد ازاد؛ با زار په ځای د د مختلط اقتصادي سیستم په عنعنوي ډول عملي سی ؛ ځکه دغه سیستم د اقتصاد د ازاد بازار له سیستم سره چندان فرق نه لري او په اکثرو پانګوالو هیوادونو کې د ۳۵ تر ۴۵ په سلو کې د ټولنیزو او اقتصادي فعالیتونو نه د دولت په سیکټور سره سر ته رسیري او د ښه رقابت سیستم هم جوړوي .

په افغانستان کې دې په دې ډول بانګونه؛ نه لغوه کېږي ؛ او د دولتي تصدیق او شریکونو لغوه او خرڅول هغسې حالت منځ ته راوړي ؛ لکه څه نن په پخوانیو سوسیالستي هیوادونو کې منځ ته راغلی دی .

په هم دې ډول د د تعلیم ؛ ښوونې او روزنې ښوونځي ؛ مسلکي ؛ عالی او پوهنتونونه او نور و ته دې پاملرنه وسی ؛ او هغوي د پوهنتونونو ؛ لایبرارونو ؛ تخنیک ؛ کمپیوټرونو او نورو ؛ او ښوونکو د مختلط سیستم سره ؛ او په دولتي سیکټور کې د پانګونو ډول سمبال سی .

روغتیایي وضعی او بد حالت ته د په افغانستان کې د پانګونو ټکی کینودل سی او په رایگان ډول د په دولتي روغتیایي موسیسو کې دغه چارې پرمخ ولاړي سی .

د افغانستان ملي غوره فرهنگ او دود ؛ او کلتور ته د هم زیات پام وړ و اړ سی ؛ په دې شان د ټولو ټولنیزو ؛ اقتصادي ؛ او نظامي چارو ته په دقت سره زور او ژور بدلون ورکړی سی .

دغه ټولې چارې یو ځل بیا هم داسی مالی ؛ تخنیکي او فني ؛ د ناتو د زمه وارو هیوادونو بلا عوضو مرستو او د کورنیو منابعتو اړتیا لري ؛ ګټه یی خورا ستره دی د افغانستان امنیت او سولې ته د بیکارانو کموالی او ټولنیزو ؛ اقتصادي ابادي ته ؛ او د ناتو هیوادونو د پیرستیزو او د هغوی د عسکرو د وژلو د مخنیوي لپاره د پیره لویه بلګه ګڼل کیږي .

په دې ډول د ولسو نه امنیت تا مینوي او سوله منځ ته راوړي ؛ او باید په افغانستان کې د عدالت د تامین لپاره باید ټولې هستی او دارایی له بنیاده څخه ارزیاپی سی او هغه چا څه په ناوړې ډول پی لاس ته راوړي وي ؛ هغه ټولې باید مصدرو سی او په دې یوه برخه پورتنی اړتیا وي رفع او سر ته ورسیري په اوسنیو شرایطو کې یی بله لاره نه لیدل کیږي .

اساسا ؛ ټول اهداف په ټاکلی سیاست پوري ؛ څه د اقتصاد زبښلی بیان تشکیلوي ؛ په هغه پوري تړلی بلل کیږي ؛ نو په درناوی سره یی پیشنهاد وړی ؛ څه د افغانستان عنعنوي نا پیلې سیاست د وساتل سی ؛ څه د ټولو ګا

وند یوهیوا دونو او نړۍ والو سره سوله واک وې او هیڅوک د نورو په کورنیو چارو کې مدخلی ونه کړې؛ د ملگرو میلتونو؛ د بشر د حقوقو؛ داسلامی کنفرانس؛ دناپیلی جنبش او نورو تړونونو سره برابرې هغه دپه جدې ډول منځ ته راشی او ود چلول سی .

دغه او نور پېشنها دونه په مطلق ډول د هغی ادعا او ویلو سره سمون لري؛ څه دایساف او ناتو نظامی قوتونو د افغانستان د ولس سره کړې دي؛ اودا هیله هم کیدی سی څه دغه قوتونه د د خپلو وتو نیټه وټاکي ترڅو څه دافغانستان د ولس باور پرې زیات او ډاډمن سی .

او خورا مهمه ده؛ څه ملی پانگوالو ته؛ دپانگو د اچولو په زړه پورې او ډاډمن حالت؛ دگمرکی حمایت؛ د مالیاتو؛ محصو لاتو او تکسونو د تخفیف او کموالی سیاست عملی سی؛ او دباندنیو پانگوالو د پانگواچولو لپاره دهم زیاته توجه په عملی ډول منځ ته راشی .

په پای کې :

که په رښتیا سره دا اوس اوس دایساف؛ ناتو قوتونه په افغانستان کې سولی ته وفادار وې؛ اود پاکستان اسلامی دولت نور د افغانستان ولسونه نه په عذابه وې؛ نو دهغه اساسی چارې دغه بولو څه پاکستان دپه جدې ډول په افغانستان کې له مدخلی څخه لاس واخلي؛ اودغه ذمه وار باندنی قوتونه دپه افغانستان کې د هغوی د مخنوي دنده په رښتانی ډول په غاړه واخلي؟

ددې مسلی اساسی حل په دې کې هم بولو؛ څه ترڅوارلس زرو مدرسو څخه زیاتی مدرسې هغه هم اکثرا دافغانستان دسرحد سره نږدې دي؛ څه په هغوی کې له یونیم میلیون زیات طالبان په چریکی تعلیمو بوخت دي؛ ترهرڅه اول هغه باید را جستر او په مدنی علومو سمبال سی؛ او دبنياد گروډلو د؛ ای؛ اس؛ ای؛ سره دپه جدې توگه له افغانستان څخه د د مداخلو مخ نیوی و سی؛ دا کار مور دایساف او ناتو د قوتونو او دولتونو پورې تړلی گنو .

په پای کې په افغانستان کې دامن؛ سولی؛ ټولیزو؛ اقتصادی؛ او سیاسی حل ترقی او د نظامی چارو بڼه والی په دا پورته ډول په خورا درناوی

سرہ پیشنها ده وو او دسولی حل یی بولو؛ هیله من یو خه مسول ارگانونه په کی لا زم تجو یزو نه ونیسی په درنا وی .

دوکتور؛ م؛ پکتیا وال

د چنگا بن میاست ۱۳۸۵ = ۲۰۰۶ میلادی کال

www.ayenda.org